

Posudek školitele bakalářské práce Johany Šaštinské *Dramatizace pohádky Pták Ohnivák a Liška Ryška podle Jana Jílka*

Johana Šaštinská si nakonec za své téma zvolila konkrétní dramatizaci realizovanou v Divadle Jiřího Wolкера, tedy Jílkova *Ptáka Ohniváka a Lišku Ryšku*, a svůj záběr zpětně rozšířila i o další Jílkovy pohádkové dramatizace pro DJW.

Autorka tedy nejprve nastíní Jílkovo působení v daném divadle i jeho tlíhnutí k autorským dramatizačním úpravám. Poukazuje na způsob Jílkovy práce, tvorbu postav, zachování rysů originálních textů/vlastní invenci, akcentovaná témata etc., a při tom všem má na paměti cílového, tedy dětského diváka, zmiňuje však také mezigenerační kvalitu Jílkových adaptací.

Po přehledovém úvodu (krátce se věnuje pěti pohádkám) přichází na řadu dramatizace a inscenace *Pták Ohnivák a Liška Ryška*. Diplomantka se věnuje kontextu známého příběhu a jeho variantám, poukazuje na rozdíly mezi Erbenovou a Jílkovou verzí (konkrétní změny v jednání postav), zevrubně se věnuje jednotlivým charakterům, scénografii, kostýmům. Samostatnou rozsáhlou část pak tvoří režijní pojetí, konkrétně několik výstupů, pro jejichž popis čerpá kromě fotografií z klíčového dokumentu – rozboru/analýzy vlastní inscenace režiséra Vladimíra Adámka. Závěrem neopomene zmínit divácké reakce, v rámci celé práce poukazuje na edukativní tendence DJW i Jílka jako autora/dramatizátora. Předkládaná práce je tedy napůl přehledová, napůl interpretační. Diplomantka postupuje velmi poctivě, popasovává se s dostupným materiálem (klíčová je pro ni již zmíněná Adámkova publikace), v místech, kde jí to dostupné archiválie umožňují, se pokouší o vlastní interpretaci na pomezí analýzy a rekonstrukce. Problematicky se mohou jevit okamžiky, kdy dochází k domýšlení za hranicemi toho, co jí dostupný materiál dovoluje, a některé závěry mohou vzhledem ke střípkovitosti materiálu znít až příliš rezolutně.

Na druhou stranu je nutno kvitovat poctivost a pečlivost, s níž Johana Šaštinská ke zpracování vytyčeného tématu přistoupila, práci s archiváliemi i dílčí závěry, k nimž v rámci pokusů o analýzu/rekonstrukci dospěla.

Vzhledem k výše řečenému doporučuji bakalářskou práci k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

Téma k rozpravě: V práci zmiňujete přes tisíc dochovaných dopisů od dětských diváků divadlu DJW, z nichž se bohužel žádné nevztahují k této inscenaci. Mohla byste krátce přiblížit podobu takové „typické“ divácké reakce na představení/inscenaci DJW?